

produkcija B 9 2

cinema rex
jevrejska 16
beograd

22. jun

subota 22. jun 20:00 "ŠTA SE DOGODILO SA MOJIM PRIJATELJIMA?"

dokumentarni film

scenarij: Ivana Momčilović

režija: Philippe de Pierpont

produkcija 1996, Belgija

52 min.

nagrade: najbolji dokumentarni film u
Vic-Le-Comte (FR), bronzana medalja na
ovogodišnjem TV festivalu u Monte Karlu

"Šta se dogodilo sa mojim prijateljima?" je dokumentarni film o egzilu, angažovanosti, ljudskom stavu. Reč je o prijateljima **Ivane Momčilović**, dramaturga iz Beograda, koja trenutno živi u Briselu.

Njeni prijatelji su ostali u ex-Jugoslaviji i žive unutrašnji egzil, ili su napustili zemlju, postajući tako ne ekonomski, no ratni emigranti. Neki od njih su poznati široj publici zemalja bivše Jugoslavije (Vlada Divljan, Članovi Kugla glumišta...).

Film će juna 1996. biti na turneji u sledećim gradovima: Maribor, Osjek, Tuzla, Subotica, Sarajevo (u toku su pregovori za prikazivanje filma u Crnoj Gori i Makedoniji); gradovima domaćinima "Ambasada demokratije" - zajedničkog projekta Evropske zajednice i organizacije "Causes Communes" (jedan od koproducenata filma).

"Šta se dogodilo sa mojim prijateljima?" je prikazan na belgijskoj televiziji, osvojio je nagradu za najbolje dokumentarno ostvarenje u Vic-Le-Comte-u (FR) i bronzanu medalju na ovogodišnjem festivalu u Monte Karlu.

Film postoji i u srpsko-hrvatskoj verziji, traje 52 minuta.

Reditelj filma, Philippe de Pierpont će biti prisutan na projekcijama i zainteresovan je za razgovor posle filma. Od Beograđana koji još uvek žive i rade u našem gradu u filmu su učestvovali svojim video-pismima Milica Tomić - slikar, Branimir Stojanović - filozof, Milan Petrović Tica - voditelj na Radiju B92. Očekujemo da će se i oni uključiti u razgovor nakon prikazivanja filma.

O FILMU:

Žiri Radiofonskog univerziteta i Internacionalne-TV-Monte Karlo: "Originalan pristup koji uspeva da obnovi naš pogled na ex-YU dramu, banalizovanu vestima, kao i da je ponovo internacionalizuje."

F.Lt., Le Soir, 'Belgijska bronza', 14. 02. '96.

"Treća nagrada je pripala francuskoj reportaži "Gde su moji prijatelji?". Junakinja ovog feljtona je devojka Ivana, izbeglica iz bivše Jugoslavije, čije jedino bogatstvo čine pisma, kasete i slike prijatelja, takođe rasutih po svetu."

B. Džunov 'Gde su moji prijatelji', Politika, 13.02. '96.

00.32.2.2185885.

Monsieur Veran MATIC

21 et directeur arrivés: 22 June.

N/Réf. : LB764.CO

Bruxelles, le 24.04.1996

Monsieur,

« **QUE SONT MES AMIS DEVENUS ?** » est un documentaire sur l'exil, sur l'engagement, sur la dignité humaine. Il s'agit des amis d'Ivana MOMCILOVIC (dramaturge) ex-Yougoslave de Belgrade, qui vit actuellement à Bruxelles.

Ses amis sont restés en ex-Yougoslavie et vivent un exil intérieur, ou sont partis à l'étranger et vivent un exil extérieur. Certains d'entre eux sont assez connus du public des pays d'ex-Yougoslavie (Vlada, Divljan, des membres de Kugla Glumiste, ...).

Ce film sera en tournée au mois de juin 1996, dans les villes suivantes : *Maribor, Osijek, Tuzla, Subotica*, villes où siègent des représentants de la COMMUNAUTE EUROPEENNE et de l'organisation CAUSES COMMUNES, qui est un des coproducteurs du film.

Il nous semble fondamental que les témoignages de ces exilés puissent être entendus aussi à Belgrade qui depuis trop longtemps vit en exil du monde.

Nous avons pensé que votre association pourrait être un relais idéal pour organiser une projection du film à Belgrade.

Croyez-vous que cette proposition puisse vous intéresser et que vous pourriez organiser cette première avec nous ? Nous serions évidemment heureux si vous acceptiez notre proposition. Si vous avez des contacts dans d'autres villes (y compris en Macédoine et au Monténégro), nous serions enthousiastes de pouvoir y présenter notre film.

« **QUE SONT MES AMIS DEVENUS ?** » est déjà passé à la télévision belge, et a remporté le prix du meilleur documentaire de création au festival de Vic-Le-Comte (France) ainsi que la médaille de bronze au festival de Monte Carlo cette année ci.

Le documentaire est disponible en cassette vidéo Betacam Sp ou en tout autre format vidéo. Il dure 52 minutes et est en version originale, Serbo-Croate.

En attendant de vos nouvelles, recevez, Monsieur, l'assurance de toute notre considération.

Françoise DEMARET

Luc BAELE

Yakić LJUBOMIR

prevod:

Gospodinu Veranu Maticu

Brisel 24.04.96

Gospodine,

« **Sta se dogodilo sa mojim prijateljima** » je dokumentarni film o egzilu, angazovanosti, ljudskom stavu. Rec je o prijateljima Ivane Momcilovic, dramaturgu iz ex-Jugoslavije (Beograd), koja zivi trenutno u Briselu.

Njeni prijatelji su ostali u ex-Jugoslaviji i zive unutrašnji egzil, ili su napustili zemlju, postajuci tako ne ekonomski, no ratni emigranti.. Neki od njih su poznati siroj publici zemalja bivse Jugoslavije (Vlada Divljan, Clanovi Kugla glumista...)

Film ce juna 1996, biti na turneji u sledecim gradovima: Maribor, Osjek, Tuzla, Subotica; gradovima-domacinima « Ambasada demokratije »- zajednickog projekta Evropske zajednice i organizacije « Causes Communes » (koja je jedan od koproducenata filma).

Od izuzetne vaznosti nam se cini mogucnost da svedocanstva ovih egzilanata budu prikazana takodje i u Beogradu, koji vec duze vremena zivi u egzilu Sveta.

Smatrali smo da bi vasa organizacija mogla biti idealni punkt u organizovanju projekcije ovog filma u Beogradu.

Da li bi ovaj predlog mogao da vas interesuje i da li bi ste organizovali ovakvu premijeru sa nama? Naravno, mi bi smo bili izuzetno zadovoljni ako bi ste vi prihvatili nas predlog. Takodje, ukoliko imate kontakte u drugim gradovima (ukljucujuci Makedoniju i Crnu Goru), rado bi smo prikazali nas film i tamo.

« **Sta se dogodilo sa mojim prijateljima?** », je prikazan na belgijskoj televiziji, i osvojio je nagradu najboljeg dokumentarnog ostvarenja u Vic-Le-Comte (FR), kao i bronzanu medalju na ovogodisnjem festivalu u Monte Karlu.

Dokumentarni film postoji u srpsko-hrvatskoj verziji, Betacam SP tehnici i svim drugim video formatima i traje 52 minuta.

Ocekujuci novosti od Vas, primite Gospodine, izraze naseg postovanja.

Françoise DEMARET

Luc BAELE

Ljubomir JAKIC

PS.

U medjuvremenu odredjeni su precizniji termini jugoslovenske premijere. Kako je iskrsllo i Sarajevo, beogradskom prikazivanju su zapali datumi 22 i 23 jun. Mi vam predlazemo 22 jun. U koliko bi ste bili zainteresovani za saradnju molimo vas da nas obavestite na vreme.

Reditelj filma, Philippe de Pierpont ce biti licno prisutan na projekcijama i zainteresovan je za razgovor posle filma (od Beogradjana, tu su Milica Tomic- slikar, Branimir Stojanovic- filozof, Milan Petrovic Tica- voditelj B- 92, koji ucestvuju u filmu svojim video-pismima i mogli bi da se ukljuce u razgovor posle premijere).

Sa belgijske strane obezbedjeno je 500 pozivnica, kao i izvestan broj VHS kasete koje bi se delile zainteresovanima.

Pozdrav Lj J.

Paroles de réfugiés de l'ex-Yougoslavie

Un document suit à la trace quelques-uns de ces exilés volontaires qui ne parlent jamais. RTBF1, 22.35

Les accords de cette semaine suscitent chez beaucoup une réelle circonspection. N'empêche, jusqu'à preuve du contraire, un accord de paix a été signé entre les belligérants en ex-Yougoslavie. L'Onu a voté une suspension de l'embargo à destination de la Sebie et, selon Ranko Stojic, le gardien de but de l'Antwerp interrogé mercredi au journal télévisé de RTL-TVI, les gens vont bientôt se remettre à vivre ensemble et à être solidaires. On croise les doigts.

DIASPORA

En quatre ans, le peuple de l'ex-Yougoslavie aura terriblement souffert dans sa chair, ne comptant plus les morts, les disparus et les réfugiés, se souvenant d'atrocités sans nom.

La télévision, bien entendu, nous a abreuvés d'images en tous genres, parfois vraiment insoutenables, parfois exagérément racoleuses, souvent fort réductrices d'une situation complexe. Et surtout, elle a très rarement donné la parole à

ces gens qui ont refusé le conflit et se sont exilés ou se sont désolidarisés du régime tout en restant sur place, pour des raisons qu'ils sont peut-être les seuls à comprendre. Ce soir, avec « Que sont mes amis devenus ? », c'est à quelques représentants de cette diaspora que Philippe de Pierpont donne la parole.

ETRANGE

Le point de départ de celui qui l'on doit notamment « Bichorai » et « L'homme qui marche » (déjà diffusés en leur temps par la RTBF) : un homme emménage dans l'appartement d'une ex-Yougoslave et trouve des lettres et des films, signes d'une correspondance avec des amis comme elle exilés. Cette femme, c'est Ivana Momcilovic, scénariste pour la télévision, le cinéma ou la radio, qui vit à Bruxelles depuis 1992. Elle a inspiré et co-scénarisé le document de ce soir. Ce document au montage « spécial », volontairement lent, avec une musique pre-

nante, égrène la liste des amis d'Ivana et permet de découvrir quelques réalités particulières qui reflètent sans doute des pensées et des états d'esprit généraux.

En route donc vers l'Australie, la Grande-Bretagne, la Russie ou la Bosnie, à la rencontre d'hommes et de femmes qui se racontent et racontent des histoires, parfois cyniques ou ironiques, et pas toujours limpides par ailleurs. Mais tellement révélatrices. Comme le sont quelques paroles glanées au hasard des portraits, comme « *Ce qui compte, c'est qu'on reste des passagers* », « *Même un passeport ne sert plus à rien* », « *L'exil, c'est l'exil* » ou « *Celui qui survit racontera* ».

Le ton est donné, pas toujours noir, loin d'être rose. Le reflet d'une réalité trop souvent ignorée...

Stéphane STEYT.

Notons par ailleurs que « L'hebdo » de ce dimanche prévoit de suivre le périple d'une famille d'origine serbe, installée au départ en Slovanie, qui s'est retrouvée sur les routes en raison de la guerre. Une errance qui résume bien le conflit...

de
itt,

on
er-
is-
us
ut
les
A
as

ael
lis,
ell.
en
ne
to-
né
in-

...
de
ec
js-

er
ne
le
u-
re
et
nt
le
nt
ff-
n-

n-
nt
la-

ur
le
ur
li-
eu

on
r-
lé

LA
là-
mi-
am
11.
mi
Fr
qu
de
Nc
19
de
Ra

Fl
5.
De
Se
pl
12
13
13
ve
-
19
V
ri
-

B
5
C
d
te
cl
t
1
x
C

M
9
M
F
J
L
J
C
J

BELGIJSKA BRONZA

Palmarès URTI, le bronze est belge

LE HIT DU CIM

1. J.T (RTBF1 et 21: 837.900)
2. Le 19 heures (RTL-TVI: 804.100)
3. Bon week-end (RTBF1: 638.700)
4. Rocca (RTL-TVI: 510.700)
5. Foot dimanche (RTL-TVI: 502.200)
6. Docteur Quinn (RTL-TVI: 471.000)
7. La vie à tout prix (RTL-TVI: 469.400)
8. Le 13 heures (RTL-TVI: 450.600)
9. Au nom de la loi (RTBF1: 447.000)
10. Rex chien flic (RTL-TVI: 435.300)
11. Les grosses têtes (RTL-TVI: 416.800)
12. Double 7 (RTBF1: 408.900)
13. Raining Stones (RTBF1: 393.200)
14. Maman, j'ai encore raté l'avion (RTBF1: 393.200)
15. Melrose Place (RTL-TVI: 375.500)

Résultats obtenus en Communauté française d'après audimétrie CIM. Base 6 ans et plus. Semaine du 29 janvier au 4 février 1996.

Chaque année, dans le cadre du Festival de Télévision monégasque, les documentaires de création sont mis à l'honneur par l'Université radiophonique et télévisuelle internationale. Le grand jury URTI 1996, présidé par le pianiste de jazz Michel Petrucciani, a visionné 75 documentaires et décerné son premier prix (Trophée Arman) à une œuvre germano-soviétique «Les Frontières de l'Europe» de Boris Kustow et Wladimir Soumourov. Un choix expliqué par le fait que le film renvoie une image très lucide de la Russie d'aujourd'hui en s'appuyant sur des témoignages de grande qualité. Le Trophée Arman du Prix Jeune Télévision a couronné d'autre part «L'Exode féminin: quel avenir?» proposé par la Radio Télévision du Bénin tandis que la médaille d'argent est allée à la Télévision suisse romande grâce à l'excellent portrait tiré par Pierre Kalbfuss du photographe aveugle Evgen Bacvar dans «Les ailes de la nuit». Enfin, la médaille de bronze est franco-belge et récompense le documentaire de notre compatriote Philippe de Pierpont «Que sont mes amis devenus?» (photo RTBF). Une approche originale qui réussit à renouveler notre regard sur le drame de l'ex-Yougoslavie banalisé par l'info, à l'intérioriser à nouveau, a souligné le jury. Celui-ci a aussi distingué par une mention spéciale, «Enesco de mon cœur», un film de la Télévision roumaine de Florica Gheorghescu. (F.Lt.)

Vezi RADIOFONSKOG UNIVERZITETA
i INTERNACIONALNE - TU - MONTEKARLO:
" ORIGINALAN PRISTUP KOTI USPEVA
DA OBNIVI NR'S POSLED NA EX-YU
DRAMU, BANALIZOVANU VESTIMA, KAO I
DA JE PONOVO INTERIORIZOVAN!?"

"TEĐAN ĆE NOVI ŽIVOT POČETI"

TÉLÉVISION

Le Soir
29.11.95

«Que sont mes amis devenus?» : lettres-vidéo à Ivana, disparue

Une nouvelle vie va commencer*

Sta u raditi i
viskom prošlosti?

Que faire d'un ex-cédent de passé? Des ex-Yougoslaves témoignent dans un documentaire sur l'exil.

Milica est peintre et Trsa, philosophe. Après l'exil, ils sont revenus à Belgrade. Dusan était cameraman; il vit à Londres, gardien d'une villa chic avec piscine. A Leningrad, Milan exerce son métier d'architecte. Kica est un performer croate, de Zagreb à Copenhague. Tica vit à Madrid, Vlada en Yougoslavie. Ales à Paris, Helena en Hollande, et Ivana... à Bruxelles.

Tout a commencé par un déménagement, nous dit Philippe de Pierpont. La locataire précédente a laissé ses affaires ici. Le propriétaire est d'avis de tout mettre sur le trottoir le jour des poubelles... Elle s'appelait Ivana, elle venait d'ex-Yougoslavie. Cela fait un mois qu'elle a disparu. Les jours suivants, elle recevait encore du courrier...

Pour préserver les liens entre ses amis, Ivana Momcilovic, ex-Yougoslave de Belgrade, avait imaginé un échange de lettres sous forme de cassettes vidéo ou audio. A Bruxelles, Ivana servait de plaque tournante, redistribuant à chacun les messages venus des quatre coins du monde. Devant cette matière brute, Philippe de Pierpont décide de réaliser un film, pour mieux connaître Ivana et ses amis, pour comprendre l'exil.

Le réalisateur décide alors de contacter les correspondants serbo-croates d'Ivana et leur explique son projet de film. Vont-ils

collaborer? La plupart d'entre eux ont répondu, en envoyant des films en super 8 ou vidéo, comme ils le faisaient habituellement pour Ivana. Pendant plusieurs semaines, de Pierpont s'est battu avec des bobines, des cassettes, des lettres, des photos, des messages sur le répondeur téléphonique: «Que sont mes amis devenus?» est le résultat, inégal, de ce dispositif. La vie de ces dernières années a changé les amis d'Ivana. Chacun raconte comment dans ce «documentaire» ou le néo-parisien Ales se prend, maladroitement, pour Godard, quand Kica envoie une étonnante séquence de Copenhague où elle a filmé «Le Citoyen invisible».

LE MÉLANGE DES PASSÉS

Un nom, une ville, une lettre. Douze jeunes ayant quitté leur pays, un pays dévoré par la guerre et le nationalisme, disent l'exil. Sans le vouloir, leurs destins personnels croisent la grande «histoire».

Ce ne sont pas des réfugiés politiques ni des militants, encore moins des réfugiés économiques. Et c'est un des reproches que l'on peut formuler à l'encontre de ce montage: le choix de personnes ne représente qu'une partie infirme, et nantie, du système. Ce sont tous des professionnels du cinéma et du spectacle. Ils portent en eux une réflexion et disposent des moyens pour l'exprimer. Pour avoir refusé de jouer dans la pièce nationaliste, à Belgrade ou éparpillés dans le monde, Milica, Circe, Vlada et les autres sont devenus des citoyens «invisibles», étrangers partout, même dans leur propre pays.

LA GUERRE AVEC SOI

Les images et les mots tournent en spirale autour d'un pôle mys-

«Le Citoyen invisible» de Kica: une des phases fortes de ce film-laboratoire qui montre l'éloignement et son corollaire, l'échange à distance entre amis dispersés aux quatre coins du monde et devenus par la force des choses observateurs particuliers de ce monde.

térieux, Ivana. Qui est-elle? Pourquoi a-t-elle «disparu»? Pourquoi Philippe de Pierpont ne l'implique-t-il pas davantage? N'est-elle pas la seule à posséder les clés qui relient entre eux tous ces témoignages? Le réalisateur est-il un voyeur ou un médiateur? Il a fallu couper,

monter, nettoyer le matériel tout en respectant les discours, les émotions, les logiques respectives. Des passés se mélangent aux autres. Les souvenirs échangés sont-ils vraiment spontanés alors qu'on sait que la matière première a été directement sollicitée par le réalisa-

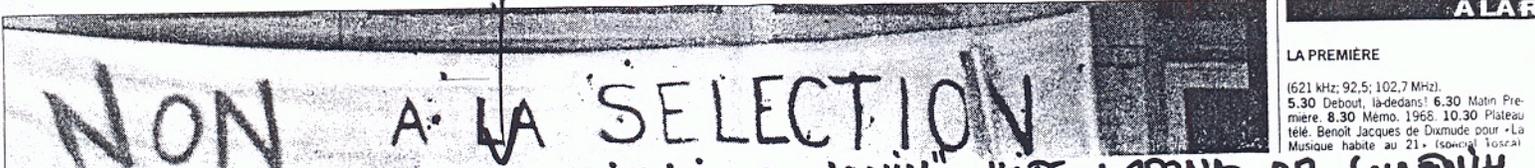
teur? N'aurait-il pas été préférable de travailler à partir des vraies lettres que recevait Ivana?

L'expérience de ces «lettres pour Ivana» garde malgré des faiblesses son intérêt: découvrir une autre parole, où l'on dit la lassitude, l'insécurité, la guer-

re avec soi-même, la circulation des gens dans le monde, la lucidité. Loin des bombes, des grenades, des meurtres, des snipers.

DOMINIQUE LEGRAND

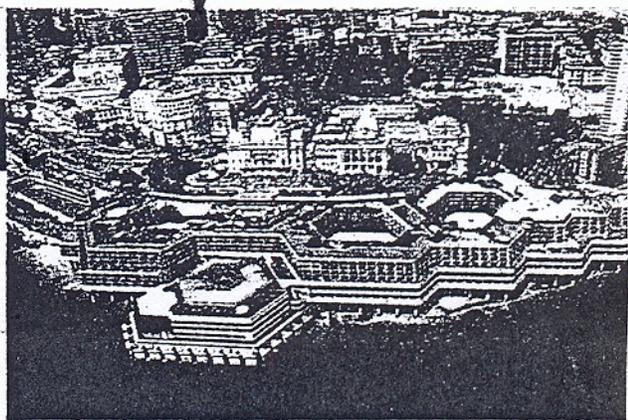
*Que sont mes amis devenus? - RTBF 1, 22 h 35.

"NEVIDLJIVI SRADJANIN" - KICE : TEĐNA OD SNAENIH
FRZA DUOS FILMA - LABORATORIE KOJI PRIKAZUJE
UDALJAVANJE I NJEGOVA POSLEDICA (SLED),
KAZMENU RAZDOKINE IZMEDJU PEITATELJA

ALAR
LA PREMIERE
(621 KHz; 92,5; 102,7 MHz).
5.30 Debout, là-dedans! 6.30 Matin Première 8.30 Mém. 1968 10.30 Plateau télé. Benoit Jacques de Dixmude pour «La Musique habite au 21» (sonnet) (102,7)

ФЕСТИВАЛ У МОНТЕ КАРЛУ

ЛЕГ СПЕЦИЈАЛНОГ ИЗВЕШТАЧА

ГУЛИВЕРОВ ПОВРАТАК

На отварању фестивала приказана је пектакуларна а из два дела „Гуливерова путовања” са Том Денсоном и Мери Стринберген у главним улогама

Непрестана потреба да буде пред камерама – Џералдина Чаплин

сцена кад Гуливер постаје цин, а како кад се сам нађе у земљи џинова. Редитељ Чарлс Старич на то одмахује руком и каже: „То је било лако, требало ми је само пет година да снимим Гуливерове авантуре”.

Како то ради Џералдина

Премијери су присуствовали главни глумци Мери Стринберген и Тед Денсон, којима су се „Гуливерова путовања” у сваком погледу позлатила. Осим што је коначно побегао од идентификације са улогом бармена у ТВ серији „Кафић уздравље”, Тед је решио и неке личне и емотивне проблеме. После развода са првом женом са којом има децу и кратког брака са Вупи Голдберг, на снимању „Гуливерових путовања” зближио се и оженио са Мери Стринберген.

У Монте Карло је допутовала и Џералдина Чаплин, једна од звезда „Гуливерових путо-

вања”. Иако има епизодну улогу њено име добро звучи где год се појави. Како је изјавила управо је снимила нову улогу у филму Џоди Фостер. Код Франка Дефирелија игра у филму „Џејн Ејр”, а у Јапану је снимила филм „Очи Азије”. Не одбија ни улоге код непознатих редитеља, јер, каже:

– Кад не снимам не осећам се добро. Имам непрестану потребу да увек будем пред камерама – рекла је кћерка Чарли Чаплина.

Са редитељем Карлосом Сауром је на почетку своје каријере снимила неколико најбољих филмова. И мада талента нема напретек протеклих година радила је са многим познатим редитељима широм света.

– То је врло просто – објаснила је Џералдина Чаплин. – Кад ми се допадне филм неког редитеља или чујем да ради на новом пројекту, седнем и напишем му писмо да бих волела да снимам под његовом редитељском командом.

И углавном добијам улогу. Кад смо већ код тога, одавно нисам писала Роберту Алтману...

А да ли можда сама жели да режира?

– Не, нисам рођена за режију. Више волим да будем усмеравана него да сама диригујем.

Кад не снима живи на две адресе: у Шпанији и Швајцарској.

– То сасвим одговара мојој природи. Шпанија је врућа и жестока, а Швајцарска тиха и блага. Негде између те две крајности крије се моја права природа – рекла је Џералдина Чаплин.

Где су моји пријатељи

У првом делу фестивала највећу пажњу изазвали су документарни програми. Билс је пријављено 66 пројеката. Комисија интернационалног института за радио и телевизију (URTI) одабрала је за приказивање 27 емисија, а жири је наградио три најбоље. Прва награда припала је немачкој репортажи „Граница Европе”. ТВ екипа овог пројекта упустила се у несвакидашњи подухват, кренула је дуж имагинарне границе између Европе и Азије; низ планинске венце Урала. Забележена услутна открића су тужна и сензационална; од проналажења железничке пруге којом никад није прошао ниједан воз до сусрета са људима који живе у зони нуклеарних проба.

„Под окриљем таме” је назив швајцарске емисије која је добила другу награду, а по свећена је слепом фотографу човеку који је упркос физичким ограничностима остао веран својим уметничким опредељењима. Трећа награда је припала француском фелтону „Где су моји пријатељи”. Јунакиња ове емисије је млада девојка Ивана, избеглица из бивше Југославије. Она сада живи у Паризу, а њени пријатељи су расути по целом свету.

Има ли наде да се понови спотинг? Ивана би то свакако

Тед Денсон из „Кафић уздравље” у земљи џинова и Лилипутанаца

кад је принц Алберт од Монака преузео покровитељство над телевизијским фестивалом у Монте Карлу, прототварању је већ годитово идентичан. На конгресни центар хоувс”, украшеном фестивалом заставама, принц и чланови организационитета фестивала са старелог принца Рениживача ове велике тежке манифестације, за покојном Грес Кели. син се званично појавио и потом заједно дворану у којој их о (јер протокол увек ека публика у отменој Затим почиње свечадеталјним представланова жирија фестивалом у просеку траје 45 Ко то преживи, може да је очеличен за све пројекције које трају ана фестивала.

м случају вредело је и сву ту церемонијалну због збиља сјајно заног телевизијског два дела – „Гуливерових путовања”. Редитељ старич и аутор сценариона Мур нису одступиле од Фонатана Свифта, приче дали нову, драматуршку димензију неко тврди да је више људе, онда он, свако је „сам у глави”. Након повратку са свог узбудљивог годишњег путовања Гуливер има нево-

ТЕЛЕВИЗИЈСКИ ФЕСТИВАЛ У МОНТЕ КАРЛУ

ПОЛИТИКА 13.02.1996

Где су моји пријатељи

У категорији документарних програма прва награда припала немачкој репортажи „Граница Европе“

Монте Карло, 12. фебруара
Први дани 36. међународног фестивала у Монте Карлу припали су документарном програму. Било је пријављено 66 емисија, за приказивање је одабрано 27, а жири је наградио три прилога. Прва награда за документарну креативност припала је немачкој емисији „Граница Европе“. Где је граница нашег континента? Где престаје Европа, а почиње Азија? Географске карте кажу да ова два света дели Урал. Аутори награђене емисије одлучили су да крену дуж фиктивне границе и шта су видели? Пронашли су остатке Стаљинових гулага, пругу којом никада није прошао воз, срели људе осуђене да живе у зони загађеној атомским пробама.

Другу награду је добила швајцарска емисија „Под окриљем таме“ о слепом фотографу који и поред свог хендикепа не одустаје од својих уметничких опсесија.

Трећа награда је припала француској репортажи „Где су моји пријатељи“. Јунакиња овог фељтона је млада девојка Ивана, избеглица из бивше Југославије, чије једино богатство чине писма, касете и слике пријатеља, такође, расутих по свету.

У овој категорији приказана је и прва епизода Би-Би-Сијеве серије „Умирање Југославије“, коју су наши гледаоци имали прилике да виде на каналу НТВ Студио Б.

На отварању фестивала приказан је спектакуларан ТВ филм у два дела „Гуливерова путовања“, снимљен према књизи Џонатана Твиста. Редитељу Чарлсу Стричу требало је пет година да реализује овај технички компликован али перфектно остварен пројекат, бајку за публику од седам до 77 година. Највећу атракцију у филму представљају филмски трикови примењени у опису Гуливерових доживљаја. Б. Џунов

Филмоскоп

Портрет Ференца Деака

„Филмоскоп“ је посвећен новоградском књижевнику, песнику и сценаристи Ференцу Деаку, који се успешно огледао у позоришту, на филму, радију и телевизији.

Тема његових сценарија најчешће су војвођански мотиви, и специфични социолошки и психолошки проблеми војвођанског миљеа.

Најпознатији филмови рађени по сценаријима Ференца Деака су „Бреме“ Вука Бабића, „Парлог“ и „Трофеј“ Кароља Вичека. Сценарист и редитељ емисије је Миодраг Новаковић, а уредник Мирјана Ракић. (Други програм, 21.40)

и Ејвонли